

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-10-23 Nr. 429-254
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas 2023 m. rugsėjo 8 d. – spalio 30 d. savo mokėjimo kortele *MasterCard* lėšų gavėjai *Topsm* (toliau – lėšų gavėjas arba prekybininkas) atliko 178 ginčijamus mokėjimus, kurių bendra suma 19 607 Eur ir 1078,28 SEK (toliau – ginčijami mokėjimai).

2024 m. rugsėjo 30 d. pareiškėjas kreipėsi į banką su pranešimu, kad atliko beveik 20 000 EUR vertės mokėjimo operacijas lėšų gavėjui, ir siekė atgauti šias lėšas, tačiau prekybininkas nebeatsako pareiškėjui. Pareiškėjas nurodė, kad lėšų gavėjas veikia pagal neteisingą pardavėjo kategorijos kodą (angl. *Merchant Category Code*) (toliau – pardavėjo kategorijos kodas arba MCC kodas), ir prašė papildomos informacijos. Pareiškėjas papildomai pateikė ir lėšų grąžinimo (angl. *chargeback*) prašymus.

Pareiškėjas taip pat bankui patvirtino, kad pats atliko ginčijamus mokėjimus lėšų gavėjui, tačiau ginčija šių mokėjimų atlikimą tuo pagrindu, kad prekybininko veikla priskirta kitam MCC kodui. Pareiškėjo teigimu, jam neturėjo būti leista atlikti ginčijamų mokėjimų lėšų gavėjui, nes Švedijoje turi būti blokuojami visi mokėjimai lošimų įmonėms, veikiančioms užsienyje, tačiau lėšų gavėjas, naudodamas kitokį MCC kodą, nelegaliai apeina vietinį reguliavimą. Bankas informavo pareiškėją, kad lėšų grąžinimo procedūra buvo pradėta dėl kelių iš jo nurodytų mokėjimo operacijų ir buvo laukiama prekybininko atsakymo¹, o dėl kitų atmestų lėšų grąžinimo prašymų dėl ginčijamų mokėjimų informacija buvo pateikta pareiškėjui el. paštu.

2024 m. spalio 13 d. ir 14 d. bei gruodžio 3 d. pareiškėjas pakartotinai kreipėsi į banką per banko programėlę bei pateikė pretenziją, reikalaudamas pradėti lėšų grąžinimo procedūrą dėl visų ginčijamų mokėjimų, ir reikalavo, kad būtų išmokėtos lėšos pagal jau banko pradėtas lėšų grąžinimo procedūras. Bankas pareiškėjui paaiškino, kad negali atlikti pareiškėjo prašomų veiksmų, nes dar yra atliekamos lėšų grąžinimo procedūros. Nesutikdamas su tokiu banko patektu atsakymu, pareiškėjas prašė banko paaiškinti, kodėl, laimėjus vieną lėšų grąžinimo procesą, kiti jo prašymai buvo atmesti, nors ginčijami mokėjimai buvo atlikti tam pačiam prekybininkui. Bankas pareiškėjui paaiškino, kad kiekvienas prašymas yra vertinamas individualiai pagal pateiktą informaciją, dėl to gali skirtis prašymų rezultatai.

Bankas į pareiškėjo pretenzijas atsakymus pateikė 2024 m. spalio 16 d. bei gruodžio 18 d. Savo atsakymuose bankas nurodė, kad bankas priėmė sprendimą pareiškėjo reikalavimų netenkinti ir pareiškėjui buvo paaiškinta lėšų grąžinimo procedūros tvarka bei pareiškėjo prašymo atmetimo priežastys.

¹ Pasak banko, šios lėšų grąžinimo procedūros buvo pradėtos gera valia, siekiant padėti pareiškėjui atgauti lėšas. Procedūros inicijavimo metu buvo žinomos tik pareiškėjo nurodytos aplinkybės apie negautas lėšų gavėjo paslaugas, bet ne tikrieji pareiškėjo motyvai, kad visi ginčijami mokėjimai turi būti grąžinti dėl galimai nelegalios prekybininko veiklos. Vadovaujantis *MasterCard* taisyklėmis, jei prekybininkas per nustatytą laiką nepateikia atsakymo į prašymą dėl lėšų grąžinimo, procedūra laikoma laimėta kortelės turėtojo (šiuo atveju pareiškėjo) naudai. Atsižvelgiant į tai, kad lėšų gavėjas nepateikė jokio atsakymo, abi pradėtos procedūros dėl lėšų grąžinimo buvo laimėtos, pareiškėjas atgavo tų mokėjimų sumas ir šių mokėjimų nebeginčijo kreipimesi į Lietuvos banką.

Nesutikdamas su banko sprendimu, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl kilusio vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas reikalavo įpareigoti banką atlyginti dėl ginčijamų mokėjimų patirtus nuostolius. Kreipimesi pareiškėjas nurodė tapačias aplinkybes, kokios buvo nurodytos kreipimuose į banką.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad pagrįstai įvykdė pareiškėjo autorizuotus ginčijamus mokėjimus ir lėšas pervedė lėšų gavėjui. Bankas nurodė, jog pareiškėjas neginčia fakto, kad pats inicijavo ir patvirtino ginčijamus mokėjimus.

Pasisakydamas dėl lošimų blokavimo funkcijos banko programėlėje, bankas paaiškino, kad savo klientams siūlo lošimų blokavimo funkciją, kuri leidžia automatiškai blokuoti kortelių mokėjimus azartinių lošimų paslaugų teikėjams, įskaitant lažybų punktus, internetinius kazino ar sporto lažybų programėles. Šią lošimų blokavimo funkciją savo iniciatyva gali įjungti ir išjungti pats banko paslaugų vartotojas. Banko teigimu, vartotojui įjungus minėtą funkciją, toks kortele atliktas mokėjimas azartinių lošimų paslaugų teikėjui bus iš karto atmestas. Lošimų blokavimo funkcijos išjungimo procesas trunka 48 valandas, per šį laikotarpį visos su lošimo paslaugomis susijusios kortelės operacijos yra automatiškai atmetamos. Bankas pažymėjo, kad lošimų blokavimo funkcija aktyvuojama ir deaktivuojama tik banko mobiliojoje programėlėje, bankas negali šios funkcijos aktyvuoti visam laikui, nes jos veikimas priklauso nuo kliento pasirinkimo ir veiksmų. Bankas pažymėjo, kad pareiškėjas lošimo blokavimą nuo banko sąskaitos atidarymo pradžios iki šios dienos buvo įjungęs tik nuo 2023 m. rugsėjo 3 d. iki 2023 m. spalio 24 d.

Papildomai bankas nurodė, kad prašymai dėl lėšų grąžinimo procedūros pradėjimo buvo tinkamai įvertinti pagal tarptautinės mokėjimo kortelių organizacijos *MasterCard* lėšų grąžinimo vadovo² (toliau – *MasterCard* taisyklės) taisykles. Atsižvelgdamas į tai, bankas teigė, kad jam nekyla pareiga grąžinti pareiškėjui dėl ginčijamų mokėjimų prarastų lėšų, todėl prašė atmesti pareiškėjo reikalavimus.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindą, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindą priima sprendimą.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo pareiškėjui grąžinti ginčijamų mokėjimų lėšas.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Pagal Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalį, mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą ją įvykdyti. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo davimo formos ir tvarkos. Be to, Mokėjimų įstatymo 38 straipsnyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas mokėjimo paslaugų vartotojui (mokėtojui), jeigu mokėjimo operacija buvo neautorizuota, t. y. mokėjimo paslaugų vartotojas (mokėtojas) nedavė sutikimo atlikti tokią mokėjimo operaciją. Tarp šalių nėra ginčo dėl ginčijamų mokėjimų tinkamo autorizavimo, t. y. abi šalys pripažįsta mokėjimus buvus autorizuotiems. Byloje nėra duomenų, leidžiančių manyti priešingai, todėl ginčijamų mokėjimų autorizavimo aplinkybės detalčiau nenagrinėtinos.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir įvertinti pareiškėjo reikalavimų bankui pagrįstumą, Lietuvos banko nuomone, būtina nustatyti, ar bankas: 1) pagrįstai įvykdė ginčijamus mokėjimus; 2) pagal MasterCard taisykles turėjo tenkinti lėšų grąžinimo prašymus dėl ginčijamų mokėjimų.

1. Dėl ginčijamų mokėjimų įvykdymo pagrįstumo

²<https://www.mastercard.us/content/dam/public/mastercardcom/na/global-site/documents/chargeback-guide.pdf> .

Vertinant, ar nagrinėjamu atveju bankui, kaip pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, galėjo kilti pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų sumą, svarbu pažymėti, kad autorizuotų mokėjimo operacijų įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas (nagrinėjamu atveju – bankas) neturi imperatyvios pareigos grąžinti mokėtojui (nagrinėjamu atveju – pareiškėjui) jų sumų, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus atvejus, kurie nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, nes ginčijami mokėjimai netenkina Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytų sąlygų, kurioms esant mokėtojas įgytų teisę atgauti tokiu būdu atliktos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą³.

Kitais negu Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatyti atvejais banko pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų sumą, Lietuvos banko nuomone, galėtų kilti tik tada, jeigu būtų nustatyta, kad bankas dėl nuo jo priklausančių aplinkybių ginčijamų mokėjimų neįvykdė ir (arba) įvykdė jas netinkamai.

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai. Remiantis ginčo bylos duomenimis, pagrindo teigti, kad bankas neįvykdė ginčijamų mokėjimų ir (arba) juos įvykdė netinkamai, nenustatyta.

Pažymėtina ir tai, kad pareiškėjas savo kreipimesi į Lietuvos banką akcentavo tai, jog bankas nepagrįstai įvykdė ginčijamus mokėjimus, nes lėšos buvo atliekamos azartinių lošimų bendrovei. Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į abiejų šalių pateiktus duomenis, svarbu pažymėti, kad lėšų gavėjo, kuriam pareiškėjas bankui nurodė pervesti ginčijamų mokėjimų lėšas, veikla nėra susijusi su azartiniais lošimais, o susijusi su švietimo paslaugomis. Iš ginčo nagrinėjimo metu banko pateiktų duomenų matyti, kad lošimų blokavimo funkcijos veikimas yra pagrįstas paslaugų teikėjo ir (ar) pardavėjo kategorijos kodu, kurį paslaugų teikėjai ir (ar) pardavėjai naudoja vykdydami operacijas ir kuris padeda mokėjimo paslaugų teikėjui nustatyti, kokio tipo operacijos bus atliekamos. Vartotojui aktyvavus lošimų blokavimo paslaugą, visi sandoriai su paslaugų teikėjais ir (ar) pardavėjais, kurių MCC kodai yra 7800, 7801, 7802, 7995, 9406, 9754, yra atmetami, tačiau tinkamai autorizuotos mokėjimo operacijos, atliekamos paslaugų teikėjams ir (ar) pardavėjams, turintiems kitokį MCC kodą, yra vykdomos įprastai. Iš banko pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjo kortele inicijuotų ginčijamų mokėjimų bankas negalėjo stabdyti ir jų nevykdyti, nes lėšų gavėja pagal pateiktus MCC kodų duomenis nėra lošimo paslaugų teikėja ir (ar) pardavėja, o yra priskiriama prie MCC kategorijos numerio 8299 – „Mokyklos ir švietimo paslaugos – kitur neklasifikuotos“. Svarbu pažymėti, kad šiuo MCC kodu klasifikuojamos bendrovės nėra patenkančios į lošimų blokavimo funkcijos MCC kodų sąrašą. Atsižvelgiant į tai, ginčijami mokėjimai buvo vykdomi prekybininkui, kuris nepriskiriamas prie su lošimais ir loterijomis susijusių paslaugų teikėjų, kuriems ir taikomi lošimų blokavimo ribojimai, o ginčo byloje turimi pareiškėjo paaiškinimai leidžia daryti išvadą, kad ginčijami mokėjimai buvo įvykdyti tinkamai, t. y. pagal paties pareiškėjo bankui pateiktus mokėjimo nurodymus.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo autorizuotus ginčijamus mokėjimus bankas įvykdė pagrįstai, t. y. atsižvelgdamas į teisės aktų ir šalių sudarytos sutarties nuostatas, o pagal lėšų gavėjo MCC kodą jis nepateko į lošimų blokavimo paslaugos apimtį, nėra pagrindo dėl šios priežasties pareiškėjo reikalavimą bankui grąžinti ginčijamų mokėjimų metu prarastas lėšas pripažinti pagrįstu.

2. Dėl lėšų grąžinimo procedūrų taikymo pagal MasterCard taisykles

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas nurodo, kad bankas turėjo tenkinti jo lėšų grąžinimo prašymus dėl visų ginčijamų mokėjimų, vadovaudamasis *MasterCard* taisyklių nuostatomis dėl negautų paslaugų. Pareiškėjas taip pat kėlė klausimą, kodėl bankas dalį jo lėšų grąžinimo prašymų tenkino, o likusius atmetė. Taigi, pareiškėjas kėlė klausimą, ar bankas pagrįstai netenkino dalies ginčijamų mokėjimų lėšų grąžinimo prašymų ir tuo pagrindu nesugrąžino jam ginčijamų mokėjimų lėšų.

Nesutikdamas su pareiškėjo kreipimesi į Lietuvos banką pateiktais argumentais, bankas

³ Mokėjimų įstatymo 41 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad turi būti tenkinamos abi šios sąlygos: 1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; 2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas.

nurodė, kad pareiškėjas pateikė ginčijamų mokėjimų lėšų grąžinimo prašymus, juose nurodyta priežastis – prekės ar paslaugos nebuvo suteiktos, tačiau reikalavimą grindė būtent tuo, kad prekybininkas veikė Švedijoje neteisėtai. Banko teigimu, tokio pobūdžio prašymai dėl lėšų grąžinimo neatitinka *Mastercard* taisyklių, todėl turėjo būti atmesti. Bankas taip pat paaiškino, kad buvo tenkinti tie pareiškėjo pateikti kitų mokėjimo operacijų (ne dėl ginčijamų mokėjimų, tačiau atlikti tam pačiam lėšų gavėjui) lėšų grąžinimo prašymai, kurių neginčijo prekybininkas, ir atitinkamai lėšos pareiškėjui buvo grąžintos į jo sąskaitą.

Vertinant pareiškėjo lėšų grąžinimo prašymų netenkinimo pagrįstumą, svarbu pažymėti, kad galimybė mokėjimo kortelės turėtojui susigrąžinti autorizuotos mokėjimo operacijos sumą tuo pagrindu, kad šios sumos gavėjas nesuteikė mokėjimo kortelės turėtojui prekės ar paslaugos, nustatyta *MasterCard* taisyklėse. Nei Lietuvos Respublikos teisės aktai, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdomos lėšų grąžinimo pagal pirmiau nurodytas taisykles procedūros. Taigi, banko veiksmus, ginčijant mokėjimo kortelėmis atliktas autorizuotas mokėjimo operacijas, taip pat reglamentuoja *MasterCard* taisyklės, kuriose nustatyti konkretūs šios procedūros taikymo atvejai ir tvarka.

Savo reikalavimą bankui pareiškėjas grindė *MasterCard* taisyklių skyriumi „prekės ir paslaugos nebuvo suteiktos“ (angl. *goods/services not received*). Remiantis šiomis *MasterCard* taisyklių nuostatomis, lėšų grąžinimo procedūra tuo pagrindu, kad prekės ar paslaugos nebuvo suteiktos ir (ar) gautos, yra galima tik tuo atveju, jeigu po atsiskaitymo už prekę ar paslaugą prekybininkas, t. y. mokėjimo kortele atlikto mokėjimo sumos gavėjas, per sutartą terminą nepateikia mokėjimo kortelės turėtojui prekės arba nesuteikia paslaugos.

Pažymėtina, kad tame pačiame *MasterCard* taisyklių skyriuje nurodyti ir konkretūs reikalavimai lėšų grąžinimo prašymams, kokią informaciją turi pateikti asmuo, norėdamas inicijuoti ginčą pagal šią kategoriją, bei kaip tai turi pagrįsti. Pastebėtina, kad vienas iš numatytų reikalavimų yra išsamių paaiškinimų pateikimas – privaloma nurodyti, kad prekės ar paslaugos negautos, ir pateikti išsamų įsigytų prekių ar paslaugų aprašymą. Ginčo byloje turimi duomenys rodo, kad nors pareiškėjo lėšų grąžinimo prašymų reikalavimai buvo keliami remiantis tuo, kad nebuvo gautos prekės ar paslaugos, tačiau grindžiama tuo, kad prekybininkas Švedijoje veikė galimai neteisėtai. Svarbu pažymėti, kad pareiškėjas nei bankui, nei ginčo nagrinėjimo metu Lietuvos bankui nepateikė jokių paslaugos gavimo aprašymo, paslaugos įsigijimo duomenų ar kitų duomenų, iš kurių būtų galima nustatyti, kad paslaugos turėjo būti teikiamos, tačiau jos nebuvo teikiamos. Pareiškėjas tiek bankui, tiek Lietuvos bankui pateikė tik subjektyvius paaiškinimus apie netinkamą ginčijamų mokėjimų gavėjos veiklą. Kadangi pareiškėjas nepateikė *MasterCard* taisyklėse numatytų būtinų duomenų, manytina, kad bankas pagrįstai negalėjo tenkinti pareiškėjo lėšų grąžinimo prašymų.

Be to, inicijuoti ginčą su lėšų gavėju minėtu pagrindu galima tik per *MasterCard* taisyklėse numatytą 120 dienų terminą nuo ginčijamų mokėjimų įvykdymo ar paslaugų suteikimo datos. Svarbu pažymėti tai, kad ginčijami mokėjimai atlikti 2023 m. rugsėjo 8 d. – spalio 30 d., o prašymai pateikti tik 2024 m. rugsėjo 30 d., t. y. po beveik metų nuo paskutinio ginčijamo mokėjimo dienos. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas į banką kreipėsi praleidęs *MasterCard* taisyklėse numatytą terminą, galima daryti išvadą, kad bankas net ir turėdamas visus reikalingus duomenis nebūtų galėjęs tenkinti pareiškėjo lėšų grąžinimo prašymų ir inicijuoti lėšų grąžinimo procedūrą, nes pareiškėjas kreipėsi jau praleidęs minėtą terminą.

Įvertinęs surinktą informaciją, Lietuvos bankas nenustatė pagrindo konstatuoti, kad bankas pareiškėjo atžvilgiu netinkamai taikė ir (arba) aiškino *MasterCard* taisykles ir jose apibrėžtus ribojimus, todėl daro išvadą, kad banko priimtas sprendimas netenkinėti lėšų grąžinimo prašymų, pateiktų vadovaujantis *MasterCard* taisyklėmis, yra pagrįstas.

Atsižvelgiant į tai, kad tarp pareiškėjo ir banko ginčo dėl ginčijamo mokėjimo autorizavimo nėra, o Lietuvos bankui nebuvo pateikta objektyvių duomenų, rodančių, kad ginčijami mokėjimai buvo atlikti netinkamai, ir nebuvo nustatyta aplinkybių, jog bankas nepagrįstai netaikė *MasterCard* taisyklių, darytina išvada, kad bankas neturi pareigos pareiškėjui grąžinti ginčijamų mokėjimų lėšų, todėl pareiškėjo reikalavimai atmestini kaip nepagrįsti.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama

kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą⁴.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.